

TITEL I
ONLINE BESCHERMING VAN MINDERJARIGEN

Afdeling 1

Versterking van de bevoegdheden van de regelgevende instantie voor audiovisuele en digitale communicatie met betrekking tot de online bescherming van minderjarigen

Artikel 1

Artikel 10 van wet nr. 2004-575 van 21 juni 2004 betreffende het vertrouwen in de digitale economie wordt vervangen door de volgende bepalingen:

“ *Artikel 10.* - I. — De regelgevende instantie voor audiovisuele en digitale communicatie zorgt ervoor dat pornografische inhoud die via een online communicatiedienst voor het publiek beschikbaar wordt gesteld, niet toegankelijk is voor minderjarigen.

“ Daartoe stelt zij, na raadpleging van de Franse autoriteit voor gegevensbescherming, een algemeen register op waarin wordt bepaald aan welke technische eisen de leeftijdscontrolesystemen voldoen voor de toegang tot online openbare communicatiediensten die pornografische inhoud beschikbaar maken voor het publiek, met betrekking tot de betrouwbaarheid van de leeftijdscontrole van gebruikers en de eerbiediging van hun privacy.

“ II. — De regelgevende instantie voor audiovisuele en digitale communicatie kan een persoon wiens activiteit bestaat in de publicatie van een online openbare communicatiedienst die toegang tot pornografische inhoud mogelijk maakt, kennisgeven om, binnen een maand, naleving te bewerkstelligen met het in de tweede alinea van lid I bedoelde register. Zij maakt die aankondigingen openbaar.

“ Wanneer de betrokkene de kennisgeving na afloop van deze termijn niet naleeft, kan de regelgevende instantie voor audiovisuele en digitale communicatie, onder de voorwaarden van artikel 42-7 van wet nr. 86-1067 van 30 september 1986 betreffende de vrijheid van communicatie, een financiële sanctie opleggen.

“ Bij het bedrag van de sanctie wordt rekening gehouden met de aard, de zwaarte en de duur van de inbreuk, alsmede, in voorkomend geval, met de voordelen die uit die inbreuk en de eerder gepleegde inbreuken voortvloeien. De aldus opgelegde boete mag niet meer bedragen dan 75 000 EUR of 1 % van de wereldwijde omzet, exclusief belastingen in het voorgaande boekjaar, indien dit hoger is. Dit maximum wordt verhoogd tot 150 000 EUR of 2 % van de wereldwijde omzet, exclusief belastingen, indien de inbreuk binnen vijf jaar na de datum waarop de eerste sanctiebeschikking definitief is geworden, wordt herhaald.

“ Financiële sancties worden op dezelfde wijze geïnd als andere staatsschulden dan belastingen en heffingen.”

Artikel 2

Artikel 23 van wet nr. 2020-936 van 30 juli 2020 ter bescherming van slachtoffers van huiselijk geweld wordt vervangen door de volgende bepalingen:

“ *Artikel 23* - I. - Wanneer hij vaststelt dat een persoon wiens activiteit bestaat in het online publiceren van een openbare communicatiedienst, minderjarigen toegang geeft tot pornografische inhoud in strijd met artikel 227-24 van het wetboek van strafrecht, stelt de voorzitter van de regelgevende instantie voor audiovisuele en digitale communicatie deze persoon daarvan in kennis door middel van een met redenen omklede brief van opmerkingen, die wordt afgegeven op een wijze die geschikt is om de datum van ontvangst vast te stellen. De geadresseerde van deze brief met opmerkingen heeft 15 dagen de tijd om zijn opmerkingen in te dienen.

“ Na het verstrijken van die termijn en wanneer hij van oordeel is dat de in de vorige alinea beschreven feiten worden gekenmerkt, kan de voorzitter van de regelgevende instantie voor audiovisuele en digitale communicatie de betrokkene bij met redenen omkleed besluit verzoeken maatregelen te nemen om te voorkomen dat minderjarigen toegang krijgen tot de betrokken inhoud. Dit bevel gaat vergezeld van een uitvoeringstermijn die niet korter mag zijn dan 15 dagen. Zij wordt tegelijkertijd onder de aandacht gebracht van aanbieders van internettoegangsdiensten in de zin van artikel 6, lid 1, van wet nr. 2004-575 van 21 juni 2004 betreffende het vertrouwen in de digitale economie.

“ II. — In geval van niet-uitvoering van het in lid I van dit artikel bedoelde bevel, kan de regelgevende instantie voor audiovisuele en digitale communicatie de aanbieders van internettoegangsdiensten op elke wijze die geschikt is om de datum van ontvangst vast te stellen, in kennis stellen van de e-mailadressen van online openbare communicatiediensten waarop de in I beschreven procedure betrekking heeft, alsmede van diensten die dezelfde inhoud bevatten, geheel of in wezen en die over dezelfde toegangsmiddelen beschikken. Deze personen dienen dan de toegang tot deze adressen binnen 48 uur te verhinderen. Indien de persoon die de online openbare communicatiedienst publiceert echter de in artikel 1-1 van de bovengenoemde wet van 21 juni 2004 bedoelde informatie niet ter beschikking heeft gesteld, kan de regelgevende instantie voor audiovisuele en digitale communicatie de in dit lid II bedoelde kennisgeving doen zonder de in lid I bedoelde procedure ten uitvoer te hebben gelegd.

“ De regelgevende instantie voor audiovisuele en digitale communicatie kan ook zoekmachines of directories in kennis stellen van de e-mailadressen van deze online openbare communicatiediensten en die van diensten die geheel of in wezen dezelfde inhoud bevatten en die over dezelfde toegangsmiddelen beschikken, die een periode van vijf dagen hebben om de verwijzing naar de online openbare communicatiedienst te staken.

“ De in dit lid II bedoelde maatregelen gelden voor een periode van ten hoogste 24 maanden. De noodzaak ervan wordt, hetzij ambtshalve, hetzij op verzoek, ten minste om de twaalf maanden opnieuw beoordeeld. Wanneer de in de eerste alinea van lid I bedoelde feiten niet langer zijn gevormd, stelt de regelgevende instantie voor audiovisuele en digitale communicatie de adressaten van de in dit lid II bedoelde kennisgevingen onmiddellijk in kennis van de opheffing van deze maatregelen.

“ De regelgevende instantie voor audiovisuele en digitale communicatie maakt elk jaar een activiteitenverslag openbaar over de voorwaarden voor de uitoefening en de resultaten van haar activiteiten, waarin met name het aantal bevelen en de follow-up daarvan worden vermeld, alsmede het aantal e-mailadressen waarvoor een maatregel tot blokkering van toegang of verwijdering van de lijst is genomen. Dit verslag wordt voorgelegd aan de regering en het parlement.

“ III.- Onverminderd de artikelen L. 521-1 en L. 521-2 van het wetboek van bestuursrechtspraak kunnen de in leden I en II genoemde personen de voorzitter van de administratieve rechtbank of de door hem gemachtigde magistraat verzoeken om annulering van de in leden I en II van dit artikel bedoelde maatregelen binnen 5 dagen van hun ontvangst.

“ De rechtmatigheid van de kennisgeving wordt binnen één maand na de verwijzing vastgesteld. De hoorzitting is openbaar. Het vindt plaats zonder opmerkingen van de publieke rapporteur.

“ Tegen beslissingen die op grond van de twee voorgaande alinea's zijn gewezen, kan beroep worden ingesteld binnen tien dagen na de kennisgeving ervan. In dat geval beslist de rechterlijke instantie in hoger beroep binnen drie maanden na de verwijzing ervan.

“ IV. — Voor niet-nakoming van de verplichtingen van dit artikel kan de regelgevende instantie voor audiovisuele en digitale communicatie, onder de voorwaarden van artikel 42-7 van wet nr. 86-1067 van 30 september 1986 betreffende de vrijheid van communicatie, een financiële sanctie opleggen.

“ Er kan echter geen sanctie worden opgelegd wanneer de betrokkene wegens overmacht of de facto onmogelijkheid die hem niet toerekenbaar is, niet in staat is de hem opgelegde verplichting na te komen of wanneer de in lid III bedoelde procedure is ingeleid, zolang daarover geen definitieve beslissing is genomen.

“ Bij het bedrag van de sanctie wordt rekening gehouden met de aard, de zwaarte en de duur van de inbreuk, alsmede, in voorkomend geval, met de voordelen die uit die inbreuk en de eerder gepleegde inbreuken voortvloeien. Bij niet-nakoming van de verplichtingen van lid I mag het bedrag van de boete niet hoger zijn dan het bedrag van 250 000 EUR of een bedrag gelijk aan 4 % van de wereldwijde omzet, exclusief belastingen, indien dit hoger is. Dit maximum wordt verhoogd tot 500 000 EUR of 6 % van de wereldwijde omzet, exclusief belastingen, indien de inbreuk binnen vijf jaar na de datum waarop de eerste sanctiebeschikking definitief is geworden, wordt herhaald.

“ Bij niet-nakoming van de in lid II vastgestelde verplichtingen mag het bedrag van de boete niet hoger zijn dan 75 000 EUR of een bedrag gelijk aan 1 % van de wereldwijde omzet, exclusief belastingen, indien dit hoger is. Dit maximum wordt verhoogd tot 150 000 EUR of 2 % van de wereldwijde omzet, exclusief belastingen, indien de inbreuk binnen vijf jaar na de datum waarop de eerste sanctiebeschikking definitief is geworden, wordt herhaald.

“ Wanneer een administratieve geldboete op grond van dit artikel wordt opgelegd aan dezelfde persoon en een strafrechtelijke geldboete op grond van dezelfde feiten wordt opgelegd, mag het totale bedrag van de opgelegde geldboeten niet hoger zijn dan het hoogste wettelijke maximum van de opgelegde sancties.

“ Financiële sancties worden op dezelfde manier geïnd als andere staatsschulden dan belastingen en heffingen.

“ V. — De functionarissen van de regelgevende instantie voor audiovisuele en digitale communicatie kunnen, indien zij daartoe speciaal daartoe zijn gemachtigd en onder de bij een besluit van de Raad van State vastgestelde voorwaarden zijn beëdigd, melden dat een online openbare communicatiedienst minderjarigen toegang geeft tot pornografische inhoud.

“ VI. — De voorwaarden voor de toepassing van dit artikel worden vastgesteld bij besluit van de Raad van State.”

Straf wegens niet-naleving binnen 24 uur van een verzoek van de administratieve instantie om inhoud van kinderpornografie te verwijderen

Artikel 3

Na artikel 6-1-5 van wet nr. 2004-575 van 21 juni 2004 betreffende het vertrouwen in de digitale economie zijn de artikelen 6-2, 6-2-1 en 6-2-2 als volgt geformuleerd:

“ *Artikel 6-2.* - I. — Indien een aanbieder van hostingdiensten nooit het voorwerp is geweest van een verzoek krachtens artikel 6-1 om verwijdering van een afbeelding of weergave van minderjarigen van pornografische aard die binnen de werkingssfeer van artikel 227-23 van het wetboek van strafrecht valt, verstrekt de in artikel 6-1 bedoelde administratieve instantie die persoon, ten minste twaalf uur vóór het uitvaardigen van het verzoek tot intrekking, informatie over de toepasselijke procedures en termijnen.

“ II. — Indien de in lid I van dit artikel bedoelde persoon een verzoek tot intrekking niet kan inwilligen wegens overmacht of de facto onmogelijkheid die hem niet kan worden toegerekend, stelt hij de administratieve instantie die het verzoek tot intrekking heeft ingediend, daarvan onverwijld in kennis.

“ De in artikel 6-1, tweede lid, bedoelde termijn gaat in zodra de in de eerste alinea van dit lid bedoelde redenen niet meer bestaan.

“ Indien de in lid I van dit artikel bedoelde persoon een verzoek tot intrekking niet kan inwilligen, omdat deze kennelijke fouten bevat of onvoldoende informatie bevat om de uitvoering ervan mogelijk te maken, stelt hij de administratieve instantie die het verzoek om intrekking heeft ingediend, onverwijld in kennis van deze redenen.

“ De in artikel 6-1, tweede lid, genoemde termijn begint te lopen zodra de aanbieder van hostingdiensten de nodige verduidelijkingen heeft ontvangen.

“ III. — Wanneer een aanbieder van hostingdiensten een afbeelding of voorstelling van minderjarigen van pornografische aard die binnen de werkingssfeer van artikel 227-23 van het wetboek van strafrecht valt, verwijdert, stelt hij de aanbieder van inhoud daarvan zo spoedig mogelijk in kennis, onder vermelding van de redenen die hebben geleid tot de verwijdering van het beeld of de weergave en de rechten waarover hij beschikt om het verzoek tot intrekking aan te vechten voor de bevoegde administratieve jurisdictie. Zij zendt hem ook een afschrift van het verzoek tot intrekking toe.

“ *Artikel 6-2-1.* - I. — Het verzuim van aanbieders van hostingdiensten om beelden of voorstellingen van minderjarigen van pornografische aard als bedoeld in artikel 227-23 van het wetboek van strafrecht binnen 24 uur na ontvangst van het verzoek tot verwijdering als bedoeld in artikel 6-1 te verwijderen, wordt bestraft met een gevangenisstraf van één jaar en een boete van 250 000 EUR.

“ Wanneer de in de eerste alinea omschreven inbreuk habitueel door een rechtspersoon wordt begaan, kan het bedrag van de geldboete worden verhoogd tot 4 % van zijn wereldwijde omzet, exclusief belastingen, van het voorgaande boekjaar.

“ II. — Rechtspersonen die onder de voorwaarden van artikel 121-2 van het wetboek van strafrecht strafrechtelijk aansprakelijk worden gesteld voor de in lid I omschreven strafbare feiten, worden, naast de geldboete overeenkomstig de procedures van artikel 131-38 van hetzelfde wetboek, onderworpen aan de sancties bedoeld in artikel 131-39, leden 2 en 9, van dit wetboek. Het in hetzelfde artikel 131-39, lid 2, bedoelde verbod wordt opgelegd voor een periode van ten hoogste vijf jaar en heeft betrekking op de beroepsactiviteit tijdens welke of bij de gelegenheid waarvan het strafbare feit is gepleegd.

“ *Artikel 6-2-2. - I* — Onverminderd de artikelen L. 521-1 en L. 521-2 van het wetboek van bestuursrecht, kunnen aanbieders van hostingdiensten en aanbieders van inhoud die betrokken zijn bij een verzoek krachtens artikel 6-1 voor het verwijderen van een afbeelding of voorstelling van minderjarigen van pornografische aard die binnen de werkingssfeer van artikel 227-23 van het wetboek van strafrecht vallen en de in artikel 6-1 van deze wet bedoelde gekwalificeerde persoonlijkheid, de voorzitter van de administratieve rechtbank of de door hem gemachtigde magistraat verzoeken om annulering van dit verzoek, binnen 48 uur na ontvangst of, in het geval van de aanbieder van de inhoud, van het moment waarop de aanbieder van de hostingdienst hem in kennis stelt van de verwijdering van de inhoud.

“ II. — Binnen 72 uur na de verwijzing wordt een besluit genomen over de rechtmatigheid van het verwijderingsbevel. De hoorzitting is openbaar. Het vindt plaats zonder opmerkingen van de publieke rapporteur.

“ III. — Beslissingen over de rechtmatigheid van het besluit op grond van lid I van dit artikel kunnen binnen tien dagen na de kennisgeving ervan worden aangevochten. In dat geval beslist de rechter in hoger beroep binnen een maand na de verwijzing.

“ IV. — De wijze van toepassing van dit artikel wordt vastgesteld bij decreet van de Raad van State.”

TITEL II **BESCHERMING VAN BURGERS IN DE DIGITALE OMGEVING**

Artikel 4

I. — Wet nr. 86-1067 van 30 september 1986 inzake de vrijheid van communicatie wordt als volgt gewijzigd:

(1) Na artikel 42, eerste lid, wordt een nieuwe alinea ingevoegd:

“ Uitgevers en distributeurs van audiovisuele communicatiediensten, exploitanten van satellietnetwerken en technische dienstverleners die

deze personen gebruiken, kunnen worden aangemaand om te voldoen aan de verplichtingen die zijn opgelegd door de bepalingen die zijn vastgesteld op grond van artikel 215 van het Verdrag betreffende de werking van de Europese Unie met betrekking tot het verbod op de uitzending van inhoud van audiovisuele communicatiediensten.”;

(2) In artikel 42-10, eerste lid, eerste zin, na de woorden: "van deze wet" worden de volgende woorden ingevoegd: "of Europese verordening vastgesteld op grond van artikel 215 van het Verdrag betreffende de werking van de Europese Unie betreffende het verbod op de uitzending van inhoud van audiovisuele communicatiediensten”.

II. — Artikel 11 van wet nr. 2004-575 van 21 juni 2004 betreffende het vertrouwen in de digitale economie wordt vervangen door de volgende bepalingen:

“ *Artikel 11.* - I. — De regelgevende instantie voor audiovisuele en digitale communicatie kan elke in lid I van artikel 1-1 van deze wet genoemde persoon ervan een kennisgeving doen de inhoud te verwijderen of een einde te maken aan de uitzending van inhoud die in strijd is met de bepalingen die zijn vastgesteld op grond van artikel 215 van het Verdrag betreffende de werking van de Europese Unie inzake het verbod op de verspreiding van inhoud van de personen op wie de sancties van toepassing zijn. De persoon die de formele kennisgeving ontvangt, beschikt over een termijn van 72 uur om zijn opmerkingen in te dienen.

“ II. — Na het verstrijken van deze termijn en in geval van niet-nakoming kan de instantie aanbieders van internettoegangsdiensten in kennis stellen van de lijst van e-mailadressen van online openbare communicatiediensten die inhoud hosten of uitzenden van de personen die het voorwerp van de kennisgeving zijn geweest, zodat zij de toegang tot deze adressen onverwijld kunnen verhinderen. Bij gebreke van identificatiegegevens van de in lid I van artikel 1-1 van deze wet bedoelde personen, kan de instantie echter een dergelijke kennisgeving doen zonder eerst te verzoeken om verwijdering of beëindiging van de uitzending van de inhoud onder de in hetzelfde lid I gestelde voorwaarden.

“ De instantie kan ook zoekmachines of directories in kennis stellen van elektronische adressen waarvan de inhoud in strijd is met de in I van dit artikel bedoelde bepalingen, die alle passende maatregelen nemen om een einde te maken aan hun verwijzing.

“ III. — De instantie kan optreden op eigen initiatief of op verzoek van de officier van justitie of een natuurlijke of rechtspersoon.

“ IV. — In geval van niet-nakoming van de verplichting om de inhoud te verwijderen of de uitzending van de in lid I bedoelde inhoud te beëindigen, kan de instantie de voor de inbreuk verantwoordelijke persoon een geldelijke sanctie opleggen onder de voorwaarden van artikel 42-7 van wet nr. 86-1067 van 30 september 1986 betreffende de vrijheid van

communicatie, waarvan het bedrag, bepaald op basis van de ernst van de inbreuk, niet hoger mag zijn dan 4 % van de omzet, exclusief belastingen, in het laatste boekjaar, berekend over een periode van twaalf maanden of, bij gebreke van omzet, 250 000 EUR. Dit maximum wordt verhoogd tot 6 % indien de inbreuk wordt herhaald binnen vijf jaar na de datum waarop de eerste sanctiebeschikking definitief is geworden of, bij gebreke van omzet, tot 500 000 EUR. Niet-naleving van de verplichting om de toegang tot gemelde adressen te verhinderen of alle nuttige maatregelen te nemen om de verwijzing naar de online openbare communicatiedienst overeenkomstig de tweede alinea van lid II te beëindigen, kan onder dezelfde voorwaarden worden bestraft. In het laatste geval mag de geldboete niet meer bedragen dan 1 % van de omzet, exclusief belastingen, in het laatste boekjaar, berekend over een periode van 12 maanden of, bij gebreke van omzet, 75 000 EUR. Dit maximum wordt verhoogd tot 2 % indien de inbreuk wordt herhaald binnen vijf jaar na de datum waarop de eerste sanctiebeschikking definitief is geworden of, bij gebreke van omzet, tot 150 000 EUR.

“ Wanneer een administratieve geldboete op grond van dit artikel aan dezelfde persoon wordt opgelegd als een strafrechtelijke geldboete overeenkomstig artikel 459 van het douanewetboek op basis van dezelfde feiten, mag het totale bedrag van de opgelegde geldboeten niet hoger zijn dan het hoogste wettelijke maximum van de opgelegde sancties.”

Artikel 5

I. — Artikel 131-35-1 van het Wetboek van Strafrecht wordt hierbij hersteld:

“ *Artikel 131-35-1.* - I. — Voor de in lid II van dit artikel bedoelde strafbare feiten kan de rechter bij wijze van aanvullende sanctie de opschorting van de toegangsaccount tot de online platformdienst in de zin van artikel 6, onder I, van wet nr. 2004-575 van 21 juni 2004 voor het vertrouwen in de digitale economie die is gebruikt om het strafbare feit te plegen, voor een periode van ten hoogste zes maanden gelasten. Wanneer de persoon een herhalingsdelinquent is, kan deze periode worden verlengd tot 1 jaar.

“ De in de eerste alinea bedoelde veroordeling wordt betekend aan de betrokken aanbieder van online platformdiensten. Vanaf de datum van deze kennisgeving en tijdens de tenuitvoerlegging van de straf blokkeert deze de geschorste account en implementeert hij maatregelen om andere accounts van de veroordeelde te blokkeren om toegang te krijgen tot zijn dienst en om te voorkomen dat de veroordeelde nieuwe accounts aanmaakt. Het verzuim van de aanbieder om de geschorste account te blokkeren, wordt bestraft met een boete van 75 000 EUR.

“ Voor de tenuitvoerlegging van de in het eerste lid bedoelde aanvullende sanctie, en in afwijking van artikel 702-1, lid 3, van het wetboek van strafvordering, kan de veroordeelde persoon na een termijn van drie maanden na de oorspronkelijke beslissing tot veroordeling het eerste

verzoek tot verlenging van die sanctie voorleggen aan de bevoegde rechter.

“ II. — De strafbare feiten waarvoor deze aanvullende sanctie is opgelegd, zijn als volgt:

“1 De strafbare feiten bedoeld in de artikelen 222-33, 222-33-2-1, 222-33-2-2-2, 222-33-2-3 en lid 2 van artikel 222-33-3 van dit wetboek;

“2 De strafbare feiten bedoeld in de artikelen 225-4-13, 225-5, 225-6 van dit wetboek;

“3 De in de artikelen 227-23 en 227-24 van dit wetboek bedoelde strafbare feiten;

“4 Het strafbare feit als bedoeld in artikel 421-2-5 van dit wetboek;

“5 De strafbare feiten bedoeld in de vijfde, zevende en achtste leden van artikel 24 en artikel 24a van de wet van 29 juli 1881 betreffende de persvrijheid.”

Artikel 6

Artikel 12 van wet nr. 2004-575 van 21 juni 2004 betreffende het vertrouwen in de digitale economie wordt vervangen door de volgende bepalingen:

“ *Artikel 12* - I. — Wanneer een van haar speciaal aangewezen en gemachtigde functionarissen vaststelt dat een online openbare communicatiedienst kennelijk is ontworpen voor de uitvoering van handelingen die de in de artikelen 226-4-1, 226-18 en 323-1 van het wetboek van strafrecht en artikel L. 163-4 van het monetair en financieel wetboek bedoelde inbreuken vormen, stelt de administratieve instantie de persoon wiens activiteit bestaat in het publiceren van de betrokken online openbare communicatiedienst in kennis, op voorwaarde dat zij de in artikel 1-1 van deze wet bedoelde informatie ter beschikking heeft gesteld, van de in het derde lid bedoelde beschermende maatregel die tegen hem is genomen, en verzoekt zij hem om binnen vijf dagen zijn opmerkingen kenbaar te maken.

“ Tegelijkertijd geeft de administratieve instantie kennis van het adres van die persoon aan aanbieders van internetbrowsers in de zin van artikel 2, lid 11, van Verordening (EU) 2022/1925 van het Europees Parlement en de Raad betreffende betwistbare en eerlijke markten in de digitale sector, met het oog op de uitvoering van beschermende maatregelen.

“ De persoon die een kennisgeving ontvangt, neemt als voorzorgsmaatregel onverwijld alle nuttige maatregelen die erin bestaan een bericht weer te geven waarin de gebruiker wordt gewaarschuwd voor het risico van schade bij toegang tot dit adres.

“ Deze beschermende maatregel wordt gedurende een periode van zeven dagen ten uitvoer gelegd.

“ Wanneer de administratieve instantie, in voorkomend geval na kennis te hebben genomen van de opmerkingen van de persoon wiens activiteit bestaat in het publiceren van de betrokken online openbare communicatiedienst, van oordeel is dat de in de eerste alinea bedoelde bevinding niet langer geldig is, verzoekt zij onverwijld de personen aan wie een kennisgeving is gericht, de beschermende maatregelen onmiddellijk te beëindigen.

“ II. — Wanneer de persoon wiens activiteit bestaat in het publiceren van de betrokken online openbare communicatiedienst de in artikel 1-1 van deze wet bedoelde informatie niet ter beschikking heeft gesteld, wanneer zij niet toestaat contact met de betrokkene op te nemen of wanneer aan het einde van de in de eerste alinea van lid I bedoelde termijn, in voorkomend geval nadat deze persoon zijn opmerkingen heeft ingediend, blijkt dat de in de eerste alinea van lid I bedoelde verklaring nog steeds geldig is, kan de administratieve instantie, bij een met redenen omkleed besluit, aanbieders van internetbrowsers in de zin van artikel 2, lid 11, van Verordening (EU) 2022/1925 van het Europees Parlement en de Raad betreffende eerlijke en concurrerende contracten in de digitale sector, aanbieders van internettoegangsdiensten of aanbieders van domeinnaamafwikkelingssystemen instrueren om alle passende maatregelen te nemen om de toegang tot het adres van deze dienst te voorkomen en gebruikers een bericht te laten zien waarin gebruikers worden gewaarschuwd voor het risico op schade als zij er gedurende maximaal drie maanden toegang tot proberen te krijgen.

“ Aan het einde van de in de eerste alinea bedoelde termijn kan de maatregel ter voorkoming van toegang tot het adres van de dienst met ten hoogste zes maanden worden verlengd met toestemming van de in lid III bedoelde gekwalificeerde persoon. Volgens dezelfde procedure kan een extra periode van zes maanden worden voorgeschreven.

“ Voor de toepassing van de eerste alinea wordt onder “aanbieder van een domeinnaamoplossingssysteem” verstaan elke persoon die een dienst levert waarmee een domeinnaam kan worden vertaald in een uniek nummer ter identificatie van een met het internet verbonden apparaat.

“ Van dit besluit wordt, onder het in de eerste alinea van lid I bedoelde voorbehoud, kennis gegeven aan de persoon wiens activiteit bestaat in het publiceren van de online communicatiedienst aan het publiek in kwestie.

“ De administratieve instantie kan de in de eerste alinea van dit lid II bedoelde personen te allen tijde verzoeken de in dezelfde alinea bedoelde maatregelen te beëindigen wanneer blijkt dat de vaststelling waarop zij zijn gebaseerd, niet langer geldig is.

“ III. — De administratieve instantie zendt de in leden I en II bedoelde verzoeken en de e-mailadressen van de betrokken online communicatiediensten onverwijld door aan een daartoe door de Franse autoriteit voor gegevensbescherming aangewezen gekwalificeerde persoon voor de duur van zijn ambtstermijn binnen het comité. De gekwalificeerde persoon ziet erop toe dat de maatregelen gerechtvaardigd zijn en dat aan de voorwaarden voor de vaststelling, actualisering, mededeling en gebruik van de lijst van e-mailadressen wordt voldaan. Zij kan de zaak voorleggen aan het College van de Franse autoriteit voor gegevensbescherming wanneer de kwestie dit rechtvaardigt. Zij kan de administratieve autoriteit te allen tijde gelasten de maatregelen die zij op grond van leden I en II heeft genomen, te beëindigen.

TITEL III
**VERSTERKING VAN HET VERTROUWEN IN EN DE CONCURRENTIE
VAN DE DATA-ECONOMIE**
HOOFDSTUK I
**ONEERLIJKE COMMERCIEËLE PRAKTIJEN TUSSEN BEDRIJVEN IN DE
CLOUDCOMPUTINGMARKT**

Artikel 7

Na artikel L. 442-11 van het wetboek van koophandel wordt artikel L. 442-12 als volgt ingevoegd:

“ *Artikel L. 442-12*; - I. — Voor de toepassing van dit artikel wordt verstaan onder:

“(1) “*Cloudcomputingdienst*”: een digitale dienst die toegang biedt tot een flexibele en variabele reeks IT-middelen die kunnen worden gedeeld;

“(2) “*Cloudcomputingkrediet*”: een hoeveelheid krediet dat door een cloudcomputingdienstverlener aan zijn gebruikers wordt aangeboden en bruikbaar is voor zijn verschillende diensten.

“ II. — Een aanbieder van cloudcomputingdiensten mag cloudcomputingkrediet slechts voor een beperkte periode toekennen aan een persoon die betrokken is bij productie-, distributie- of dienstenactiviteiten. De maximale geldigheidsduur van dit krediet en de voorwaarden voor eventuele verlenging ervan na het verstrijken van deze termijn worden vastgesteld bij besluit van de Raad van State.

“ III. Het is elke aanbieder van cloudcomputingdiensten verboden om, in het kader van door hem gesloten overeenkomsten met een persoon die betrokken is bij productie-, distributie- of dienstenactiviteiten, kosten in rekening te brengen voor de overdracht van gegevens aan de infrastructuur van die persoon of aan die welke direct of indirect door een

andere aanbieder ter beschikking zijn gesteld, met uitzondering van migratiekosten in verband met verandering van aanbieder.

“ IV. — Het sluiten van een overeenkomst in strijd met de bepalingen van leden II en III wordt bestraft met een administratieve boete, waarvan het bedrag niet hoger mag zijn dan 200 000 EUR voor een natuurlijke persoon en 1 miljoen EUR voor een rechtspersoon. De opgelopen maximumboete wordt verhoogd tot 400 000 EUR voor een natuurlijke persoon en 2 miljoen EUR voor een rechtspersoon, indien de inbreuk wordt herhaald binnen twee jaar na de datum waarop de eerste sanctiebeschikking definitief is geworden.”

HOOFDSTUK II **INTEROPERABILITEIT VAN CLOUDCOMPUTINGDIENSTEN**

Artikel 8

I. — Voor de toepassing van dit hoofdstuk wordt verstaan onder:

1) “ *Cloudcomputingdienst*”: de in lid 1 van artikel L. 442-12 van het wetboek van koophandel omschreven dienst;

(2) “ *Digitale activa*”: alle items in digitaal formaat waarop de gebruiker van een cloudcomputingdienst een gebruiksrecht heeft, met inbegrip van activa die niet zijn opgenomen in het toepassingsgebied van hun contractuele relatie met de cloudcomputingdienst. Deze activa omvatten met name gegevens, toepassingen, virtuele machines en andere virtualisatietechnologieën, zoals containers;

3) “ *Functionele gelijkwaardigheid*”: een minimumniveau van functionaliteit in de omgeving van een nieuwe cloudcomputingdienst na migratie, om ervoor te zorgen dat gebruikers de essentiële elementen van de dienst op hetzelfde niveau van prestaties, veiligheid, operationele veerkracht en kwaliteit gebruiken als de oorspronkelijke dienst op het moment van beëindiging van het contract.

II. — Aanbieders van cloudcomputingdiensten zorgen ervoor dat hun diensten voldoen aan de essentiële eisen:

(1) Interoperabiliteit, onder veilige voorwaarden, met de diensten van de gebruiker of met die welke door andere aanbieders van cloudcomputing voor hetzelfde type functionaliteit worden geleverd;

(2) De overdraagbaarheid van digitale activa, onder veilige voorwaarden, aan de diensten van de gebruiker of aan die welke worden geleverd door andere aanbieders van cloudcomputing die hetzelfde type functionaliteiten bestrijken;

(3) Gratis verstrekking aan gebruikers en door deze gebruikers aangewezen derde dienstverleners van zowel applicatieprogrammeringsinterfaces die nodig zijn voor de implementatie van interoperabiliteit en overdraagbaarheid als bedoeld in leden 1 en 2, en voldoende gedetailleerde informatie over de betrokken cloudcomputingdienst om gebruikers of diensten van derde aanbieders in staat te stellen met deze dienst te communiceren.

Artikel 9

I. — De regelgevende instantie voor elektronische communicatie, post- en gedrukte mediadistributie specificeert de regels en procedures voor de uitvoering van de in artikel 8, onder lid II, bedoelde eisen, met name door het verstrekken van open interoperabiliteits- en portabiliteitsspecificaties. Daartoe kan zij een of meer normalisatieorganisaties verzoeken haar voorstellen te doen.

De instantie kan ook de inhoud en de wijze van uitvoering van de in hetzelfde artikel 8, lid 3, bedoelde eis specificeren.

II. — Aanbieders van cloudcomputingdiensten voldoen binnen een door deze instantie vastgestelde termijn aan de in artikel 8, onder lid II, bedoelde verplichtingen, in voorkomend geval, zoals gespecificeerd in de besluiten van de in dit lid I bedoelde instantie.

Zij publiceren en actualiseren regelmatig een technisch referentieaanbod voor interoperabiliteit waarin de voorwaarden worden vermeld voor de naleving van de bovengenoemde verplichtingen door hun diensten.

III. — Aanbieders van cloudcomputingdiensten waarvan de diensten overeenkomen met flexibele en variabele IT-middelen die beperkt zijn tot infrastructuurelementen zoals servers, netwerken en virtuele hulpbronnen die nodig zijn voor de exploitatie van de infrastructuur, zonder dat deze toegang verlenen tot de diensten, software en operationele toepassingen die op deze infrastructuurelementen worden opgeslagen, verwerkt of uitgerold, nemen de maatregelen die binnen hun bevoegdheid liggen om de functionele gelijkwaardigheid bij het gebruik van de dienst van bestemming te vergemakkelijken, wanneer deze hetzelfde type functionaliteiten bestrijkt.

IV. — De voorwaarden voor de toepassing van dit artikel worden bij besluit vastgesteld.

Artikel 10

I. — De regelgevende instantie voor elektronische communicatie, post- en gedrukte mediadistributie kan, op een wijze die evenredig is aan de

vereisten in verband met de uitvoering van haar taken, en op basis van een met redenen omkleed besluit:

(1) Bij natuurlijke of rechtspersonen die cloudcomputingdiensten verlenen, de informatie of documenten verzamelen die nodig zijn om ervoor te zorgen dat deze personen voldoen aan de in artikel 8, lid II, en artikel 9, leden II en III, bedoelde verplichtingen;

(2) Enquêtes uitvoeren onder dezelfde mensen.

Deze onderzoeken worden uitgevoerd overeenkomstig de voorwaarden van artikel L. 32-4, leden II tot en met IV, en artikel L. 32-5 van het wetboek voor post- en elektronische communicatie.

De instantie zorgt ervoor dat op grond van dit artikel verzamelde informatie niet openbaar wordt gemaakt wanneer deze wordt beschermd door een geheim als bedoeld in de artikelen L. 311-5 tot en met L. 311-8 van het wetboek van betrekkingen tussen het publiek en overheidsinstellingen.

II. — In geval van onenigheid over de voorwaarden voor de uitvoering van de in punt 1 van lid I van dit artikel bedoelde verplichtingen, kunnen geschillen worden voorgelegd aan de regelgevende instantie voor elektronische communicatie, post- en gedrukte mediadistributie onder de voorwaarden van artikel L. 36-8 van het wetboek voor post- en elektronische communicatie.

In haar met redenen omkleed besluit worden de technische en financiële voorwaarden voor de uitvoering van bovengenoemde verplichtingen gespecificeerd.

III. — De regelgevende instantie voor elektronische communicatie, post- en gedrukte mediadistributie kan, hetzij op eigen initiatief, hetzij op verzoek van de minister van Digitale Zaken, een beroepsorganisatie, een erkende gebruikersvereniging of een betrokken natuurlijke of rechtspersoon, de niet-nakoming van de in artikel 8, lid II, en artikel 9, leden II en III, bedoelde verplichtingen bestraffen dat zij van een aanbieder van cloudcomputingdiensten vaststelt.

Deze sanctiebevoegdheid wordt uitgeoefend onder de voorwaarden van artikel L. 36-11 van het wetboek voor post- en elektronische communicatie. In afwijking van de bepalingen van de tiende, elfde en twaalfde alinea's van lid III van dit artikel kan het beperkte comité van de in artikel L. 130 van hetzelfde wetboek bedoelde instantie een geldboete opleggen aan de betrokken aanbieder van cloudcomputingdiensten, waarvan het bedrag evenredig is aan de ernst van de inbreuk en de daaruit voortvloeiende voordelen, maar niet meer mag bedragen dan 3 % van de omzet, exclusief belastingen, over het laatste boekjaar waarvoor de accounts zijn afgesloten. Dit percentage kan worden verhoogd tot 5 %

indien de inbreuk binnen vijf jaar na de datum waarop de eerste sanctiebeschikking definitief is geworden, wordt herhaald.

TITEL V

DE STAAT IN STAAT STELLEN DE ONTWIKKELING VAN DIGITALE MARKTEN DOELTREFFENDER TE ANALYSEREN

Artikel 17

Artikel L. 324-2-1, lid II, van het wetboek toerisme wordt als volgt gewijzigd:

(1) De eerste zin van de eerste alinea luidt als volgt: “ In gemeenten die de in artikel L. 324-1-1, lid III, bedoelde registratieprocedure ten uitvoer hebben gelegd, kan de gemeente tot en met 31 december van het jaar volgend op het jaar waarin een toeristische accommodatie is verhuurd, verzoeken om toezending van de gegevens zodat zij kan toezien op de naleving van de verplichtingen van hetzelfde artikel aan de ene organisatie die verantwoordelijk is voor het elektronisch verzamelen van die gegevens van de in lid I genoemde personen.” en wordt de tweede zin van hetzelfde lid verwijderd;

(2) In de derde alinea worden de woorden: “vermeld de frequentie en de technische voorschriften voor de toezending van de in de eerste alinea van dit lid II bedoelde informatie” wordt vervangen door: “benoemt de in de eerste alinea van dit lid II bedoelde ene organisatie en bepaalt de aard van de in dezelfde alinea bedoelde gegevens, hun bewaartermijn, de reactietermijn, de frequentie en de technische regelingen voor de toezending ervan” en de woorden: “van de in lid I genoemde persoon om te reageren op de verzoeken van de gemeenten” wordt vervangen door: “in lid I genoemde personen om te voldoen aan hun verplichting om de gegevens aan deze ene organisatie door te geven”.

Artikel 36

I. — Artikel 2 treedt in werking op 1 januari 2024. De reeds op 31 december 2023 ingeleide procedures blijven echter onderworpen aan de bepalingen van artikel 23 van wet nr. 2020-936 van 30 juli 2020 in de versie die op deze datum van kracht was.

II. — Artikel L. 442-12, lid III, van het wetboek van koophandel, in de bewoordingen die voortvloeien uit artikel 7 van deze wet, is van toepassing tot en met 15 februari 2027.

III. — De artikelen 8, 9 en 10 zijn van toepassing tot en met 15 februari 2026.

IV. — De artikelen 11 en 31 treden in werking op 24 september 2023.

V. — Artikel 22, lid III, onder C), voor zover het de sanctie betreft die is opgelegd wegens niet-naleving van de verplichting van artikel 18 van Verordening (EU) 2022/2065 van het Europees Parlement en de Raad van 19 oktober 2022 betreffende een eengemaakte markt voor digitale diensten, treden de artikelen 23, artikel 24 en artikel 25, met uitzondering van zijn leden I, II en III, artikel 26, artikel 28, met uitzondering van zijn lid II, en artikelen 29, 30, 31, 32, 34, 35 en 36, op 17 februari 2024 in werking.

VI. — Artikel 22, tweede lid, onder C), voor zover het betrekking heeft op de aansprakelijkheidsregeling van de hosts als bedoeld in artikel 6, lid IIa, van wet nr. 2004-575 van 21 juni 2004, is van toepassing tot en met 16 februari 2024.

VII. — Artikel 17 treedt in werking op een bij besluit vastgestelde datum en uiterlijk twaalf maanden na de publicatie van deze wet.